

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er lidt ked af, at fru Charlotte Antonsen blev lidt fornærmet over, at vi alle sammen stillede spørgsmål om ting, vi ikke fandt i hendes ordførelse. Mit ærinde var ikke at kritisere. Mit ærinde var at spørge oprigtigt til en analyse af f.eks. landbrugsproblemerne i forbindelse med udvidelsen. Jeg fandt ingen analyse, og jeg har heller ikke hørt den i de senere svar, fru Charlotte Antonsen er kommet med.

Kl. 15.00

Fru Charlotte Antonsen sagde udtrykkeligt, at de nuværende landbrugsordninger løber til 2006, men ikke desto mindre skal udvidelsen, udvidelsesforhandlingerne, være færdiggjort i 2002. Det er i hvert fald ambitionen, og den ambition deler Det Radikale Venstre. Hvad betyder det for udvidelsesforhandlingerne, at vi ikke kan ændre landbrugsordningerne før 2006? Eller hvor meget råderum har vi til at ændre landbrugsordningerne, inden vi afslutter landbrugsforhandlingerne i forbindelse med udvidelsen? Jeg synes, man skal gå ind i spørgsmålenes substans og lade være med at blive så fornærmet, for det var ikke det, der var meningen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er vedrørende det, fru Charlotte Antonsen siger om den irske situation.

Man kan jo ikke forstå det, Venstres ordfører siger her i dag, anderledes, end hvis der ikke senest til efteråret er fundet en løsning på den irske situation – altså at der har været en ny folkeafstemning, der i givet fald har medført et ja til Nicetraktaten – er det en sten på vejen mod udvidelsen, og så kan udvidelsen vel ikke finde sted. Hele retorikken har jo været, at Nicetraktaten var en forudsætning for EU-udvidelsen; vi har hørt så mange gange her i Folketingssalen, at hvis Nicetraktaten ikke blev gennemført, kunne udvidelsen ikke finde sted.

Og det, fru Charlotte Antonsen siger i dag, er, at hun fastholder, at hvis Nicetraktaten ikke er ratificeret af alle medlemslande og altså også Irland, finder udvidelsen ikke sted. Kan det tolkes anderledes?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Ja, det er rigtigt, at jeg glemte at svare fru Elisabeth Arnold.

Med hensyn til landbrugspolitikken er det svært at svare kort, men det ligger fast, at der er et loft over EU's samlede udgifter, og vi har for nylig set et forslag fra Kommissionen, som har spillet ud med, hvordan Østudvidelsen klares inden for loftet. Det er som bekendt et forslag, der opererer med, at de østeuropæiske lande skal have andel i EU-støtteordningerne, op til 25 pct. frem til 2006.

Det er et spørgsmål, der er åbent til forhandling, for det er klart, at EU-landene skal blive enige med de østeuropæiske lande om det spørgsmål. Det er også klart, at hvis vi kigger længere ud i fremtiden, er det selvfølgelig ikke holdbart, at man har to forskellige støtteordninger til to grupper af lande i EU, så på lang sigt skal man selvfølgelig kun have én ordning. Det var det, fru Elisabeth Arnold spurgte om.

Vi må altså erkende, at sådan er det. Man kan ikke på længere sigt have to grupper af lande, og derfor er det også muligt, at man på det mere overordnede plan bliver nødt til at sætte nogle sigtelinjer for, hvordan og hvornår landbrugsstøtten skal barberes ned. Vi ønsker ikke fra dansk side at åbne hele landbrugsreformdiskussionen, for vi er simpelt hen bange for, at så farer landene i den grad i totterne på hinanden. Det er jo velkendt, at der er seks lande i Europa, der har valg til deres parlamenter inden for det næste års tid, så der er lagt alt muligt i kakkelloven, som kunne føre til det helt store skænderi, hvis vi åbnede en stor og detaljeret landbrugsdiskussion, så det agter vi ikke at gøre.

Man kan godt forestille sig, at der kunne komme nogle sigtelinjer, og det spørgsmål skal da nok komme på dagsordenen – ja, det gør det jo allerede her til sommer i forbindelse med midtvejsforhandlingerne om landbrugspolitikken. Men ikke den store reform, den må vente til efter Østudvidelsen.

Til hr. Villy Søvnald: Ja, de store miljøspørgsmål er netop noget af det, vi skal bringe op på internationalt plan i Johannesburg. Noget af det, vi gerne vil arbejde for, er en fælles CO₂-afgift. Det er velkendt, og det har den forrige regering i øvrigt også arbejdet for. Det er ikke så let, men det vil vi meget gerne arbejde for.

Hr. Villy Søvnald siger selv, at det i højere og højere grad er en højre/venstrediskussion. Ja, vi mangler jo stadig hr. Villy Søvnald som en ren tilhænger af EU, før vi kan få en normal højre-/venstrediskussion, men vi håber, det kommer.